

در انتهای این جلسه شرکت کنندگان:

وسایل مورد نیاز: فلش کارت- جعبه- توپ

- توضیح: دانش آموزان در خلال فعالیت اول با نقاط ضعف ۱. می فهمند که هرکس نقاط قوت و ضعفی دارد.
و قوت خود آشنا می شوند. در بازی توپک آگاه می شوند ۲. درک می کنند که انسان ها به رغم نقاط ضعفشان وجود نقطه ضعف باعث بی ارزشی نیست. انسان ارزشمند هستند.
مجموعه نقاط ضعف و قوت است.

مقدمه: سلام بچه های گل! حالتون چطوره؟ همگی سرحالین؟ صبحانه خوردین؟ تعطیلات چطور بود؟ خوش گذشت؟ کسی هست دوست داشته باشه از تعطیلاتش یه خاطره بامزه تعریف کنه؟

فعالیت اول: «جعبه و کارت تصاویر» مربی جعبه ای شامل کارت هایی با تصاویر مشخص شده را با خود به کلاس می برد. دانش آموزان به نوبت یک کارت را انتخاب می کنند و آن را انجام می دهند. مربی در قالب یک گفتگوی فعال در مورد آن کارت از آنها سوالاتی می پرسد. [قوانین بازی: نوبت را مربی مشخص می کند. موقع اجرای دوستان بدون اجازه توی حرفش نمی پریم. امروز دو فعالیت داریم اگر کسی کارت بازی نکرد برای فعالیت بعدی خواهد آمد].
کارت ها شامل سه دسته فعالیت هستند [مقابل هر دسته نمونه هایی نوشته شده است. ممکن است با توجه به توانایی دانش آموزان مثلاً فعالیت نقاشی کردن از دسته سوم به دسته دوم جابجا شود]:

۱- فعالیت هایی که هیچ کس قادر به انجام آنها نیست: پرواز کردن، روی آب راه رفتن، نامرئی شدن، بیدار ماندن سه شب پشت سرهم، بلند کردن ماشین. درک این که بعضی کارها خارج از توان همه ی انسان هاست و این موضوع طبیعی است. مربی: «بچه ها فکر می کنین کسی توی دنیا می تونه بدون بال پرواز کنه؟» دانش آموزان: «نه!». مربی: «درسته! پس یعنی بعضی کارها هست که هیچ کسی نمی تونه انجامش بده. نه چون تنبله، نه چون ضعیفه... چون اصلاً از توان انسان ها خارجه.» (کمی مکث می کند) «می بینین؟ پس ما آدم ها توی خیلی چیزها مثل همیم. مثلاً هیچ کدوم نمی تونیم از دیوار صاف بریم بالا یا ده روز نخوابیم! این یعنی بعضی ناتوانی ها برای همه ی ما مشترکه.» (پرسش برای مشارکت) «به نظرتون چه چیزهای دیگه ای هست که هیچ کس نمی تونه انجام بده؟» «چطور بفهمیم یه کار از توان انسان ها خارجه؟»

۲- فعالیت هایی که برخی قادر به انجام و برخی قادر به انجام آن نیستند مثل طناب زدن، دوچرخه سواری، بستن بند کفش، دویدن صد متر در ده ثانیه، تنبک زدن، حفظ شعر طولانی. درک تفاوت توانایی ها بین افراد و شناخت اینکه هر کسی در زمینه هایی قوی تر یا ضعیف تر است.

مربی: «بچه‌ها، اینجا نوشته کسی می‌تونه یه شعر بلند رو کامل از حفظ بگه. همه می‌تونن؟» دانش‌آموزان: «نه!» مربی: «درسته. بعضیا می‌تونن، چون زیاد تمرین کردن یا استعدادش رو دارن. بعضیا هم شاید هنوز تمرین نکردن یا روش/کار دیگه‌ای بلدن که توش خوبن.» (لبخند می‌زند) «می‌خواین امتحان کنیم؟ کی می‌تونه یه شعر کوتاه بخونه؟» (بچه‌ها مشارکت می‌کنن) مربی: «دیدین؟ بعضیا تو شعر خوندن خوبن، بعضیا تو نقاشی یا بازی یا ورزش. یعنی هر کسی یه جور توانایی داره و این تفاوت‌ها باعث می‌شه کلاس مون جالب‌تر بشه.» (پرسش برای مشارکت) «تو چه کاری احساس می‌کنی بهتر از بقیه‌ای؟» «یه کاری هست که هنوز نتونستی انجامش بدی ولی دوست داری یاد بگیری؟»

۳- فعالیت‌هایی که همه قادر به انجام آن هستند مانند: نقاشی کشیدن، غذا خوردن، دویدن، کمک کردن به یک دوست، خندیدن، نفس کشیدن، احساس غم یا شادی داشتن. کمک به کودکان برای درک شباهت‌ها میان انسان‌ها و تقویت حس هم‌دلی و هم‌تجربگی. مربی: «بچه‌ها، روی این کارت نوشته خندیدن. همه‌ی ما می‌تونیم بخندیم، درسته؟» دانش‌آموزان: «آره!» مربی: «خیلی خوب! یعنی یه چیزهایی هست که همه‌ی ما با هم مشترکیم. مثلاً همه نفس می‌کشیم، همه غذا می‌خوریم، همه گاهی خوشحال می‌شیم یا ناراحت.» (کمی مکث می‌کند) «می‌دونین چی جالبه؟ وقتی این چیزهای مشترک رو می‌فهمیم، حس می‌کنیم به هم نزدیک‌تریم. مثلاً وقتی یکی ناراحته، می‌تونیم درکش کنیم چون ما هم گاهی ناراحت شدیم.» مربی از بچه‌ها می‌خواهد بعضی از این کارها را انجام دهند (مثلاً نقاشی سریع روی تخته یا لبخند زدن به نفر کناری) تا حس انجام کار مشترک را تجربه کنند. (پرسش برای مشارکت) «به نظرتون چه چیزهای دیگه‌ای هست که همه‌ی آدم‌ها توش شبیه‌همن؟» «وقتی همه یه چیزی رو تجربه می‌کنن، مثلاً خنده یا غم، چه احساسی پیدا می‌کنی؟» «چرا خوبه که بدونیم توی بعضی چیزها مثل بقیه‌ایم؟»

فعایت دوم [مهارت در عمل]: توپک: مربی توپ را بین بچه‌ها می‌چرخاند. هر بار که توپ به دست یک نفر می‌رسد، مربی یک سؤال از او می‌پرسد و سپس توپ را به نفر بعدی می‌دهد.

سوالات بازی توپک:

۱. «یادتونه توی بازی کارت‌ها بعضی کارها رو همه می‌تونستن انجام بدن، بعضی‌ها فقط بعضی‌ها بلد بودن و بعضی‌ها هیچ‌کس؟ حالا به نظرتون این تفاوت‌ها چه چیزی رو بهمون نشون می‌ده؟»
۲. «اگه کسی تو کلاس یه کاری رو بلد نیست، فکر می‌کنید ما می‌تونیم بهش کمک کنیم؟ چطور؟»
۳. «چرا خوبه که تفاوت‌ها رو درک کنیم و قبول کنیم؟»
۴. «به نظر شما، داشتن توانایی‌های متفاوت چه چیزی به کلاس و دوستی مون اضافه می‌کنه؟»
۵. «یه نمونه از چیزی که خودت توش خیلی خوب نیستی ولی با این حال دوستت دارن، می‌تونی بگی؟»

جمع‌بندی مربی: «دیدین بچه‌ها، هیچ‌کس کامل نیست، ولی همه باارزشن. بعضی کارها رو بلدن، بعضیا نه، ولی این باعث نمی‌شه دوست داشتن و احتراممون نسبت به هم کم بشه. تفاوت‌ها بخشی طبیعی از انسان‌هاست و همین باعث می‌شه با هم یاد بگیریم و زندگی جالب‌تری داشته باشیم.»

مربی: «فاطمه‌جون، با کی توی کلاس بیشتر دوست هستی؟» فاطمه: «با لادن و مریم!» مربی: «خیلی خوب! حالا به نظرت همه‌ی دوستات همه کارها رو می‌تونن انجام بدن؟» فاطمه: «نه!» مربی: «درسته، بعضیا تو بعضی چیزها بهترن و بعضیا نه، ولی این باعث می‌شه که دوست داشتشون کم بشه؟» فاطمه: «نه!» مربی: «پس حتی اگه بهترین دوستت نتونه یه کاری رو انجام بده یا توی کاری خیلی خوب نباشه، باز هم با ارزشه و می‌تونی دوستش داشته باشی، درست؟» (کودکان تأیید می‌کنند) مربی: «اگه خودت نتونی کاری رو خوب انجام بدی، این یعنی آدم بدی هستی؟» کودکان: «نه!» مربی: «درسته! تو با وجود اینکه بعضی کارها رو خوب بلد نیستی، باز هم دوست‌داشتنی و باارزشی.»

جمع‌بندی و گفت‌وگوی پایانی

امروز چی یاد گرفتیم؟ آیا همه آدم‌ها دقیقاً مثل هم هستند؟ چه احساسی داری وقتی کاری رو بلد نیستی؟ وقتی دوست کاری رو بلد نیست، باید چطور با او رفتار کنی؟

پیام پایانی مربی: «همه‌ی ما خاص و ارزشمندیم، حتی وقتی بعضی کارها رو بلد نیستیم. چون با هم فرق داریم و از هم یاد می‌گیریم.»